

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Babay Ákos ügyvéd (6000 Kecskemét, Klapka út 9-11. szám) által képviselt felperesnek a Dr. Sándor Ügyvédi Iroda (1113 Budapest, Bartók B. út 60. szám, ügyintéző: dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéd) által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. október 6. napján kelt 19.G.40.632/2008/22. számú ítélete ellen az alperes részéről 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 120.000 (Egyszázhuszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a 2009. október 6-án kelt 19.G.40.632/2008/22. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 nap alatt fizessen meg 5.589.273 forint tőkét és ezen összeg után 2008. február 26-tól a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó nap érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével egyező mértékű kamatot, továbbá 674.730 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az alperes 2007. február 13-án faxon megrendelt a csomagoló anyag gyártással is foglalkozó felperestől 4x25.000 darab, összesen 100.000 darab műtrágyás dobozt, 1, 2, 3 és 5 kg-os kiszerezéshez. A dobozok egységára 1.000 darabonként: az 1 kg-os 42.700 forint, a 2 és 3 kg-os 76.200 forint, az 5 kg-os 91.200 forint volt. Az alperes kilátásba helyezte, hogy a termelés felfutása esetén további mennyiséget rendel. Az alperes ügyvezetője 2007. február 15-én rögzítette azt is, hogy a felperes a megrendelt 100.000 doboz vételárát kiszámlázhatja, a dobozok leszállítására több részletben kerül sor. A felperes 2007. február 13-i kikötése az volt, hogy típusonként negyedévente 20.000 darab dobozt gyárt, azt negyedévig raktározza és maximum

havi egy lehívással vihető el az érintett mennyiség. A rendelést megelőzően a felperes mintát mutatott a dobozból. Az alperes lényegesnek tekintette, hogy a csomagolás elbírja a belehelyezett súlyt.

A felperes által leszállított dobozok a mintának nem feleltek meg, a dobozok füle leszakadt. Ez a minőségi kifogás kizárólag az 5 kg-os kiszereeléshez készült dobozokat érintette. Az alperes felszólítására a felperes a dobozokat visszavette és megerősítette, a fülnél átlapolást készített. A dobozokat a felperes lapra szerelve szállította az alperesnek, a dobozzá történő kihajtogatás és a műtrágyát tartalmazó zacskó belehelyezése az alperes feladata volt. Az alperes a doboz egymás mellé kerülő két fülpántját összeragasztotta, részben a lopás elleni védelem miatt, részben azért, hogy a dobozok a fül lefelé történő nyomására ne nyíljanak szét.

A megerősített dobozokat az alperes átvette, és nagykereskedelmi forgalomban a dobozba csomagoltan műtrágyát árult. A leszállított 38.185 db doboz ellenértékét kifizette a felperesnek, a fennmaradó 61.815 db dobozra vonatkozóan lehívást a felperesnek nem küldött, így azokat a felperes saját telepén tárolta.

2007. novembertől 2008. januárig terjedő időszakban, majd 2008. tavaszán a dobozos kiszereelésű műtrágyát forgalmazó alperessel azonos cégcsoportba tartozó S.... Kft. közlése szerint különböző kiskereskedelmi egységekből, áruházakból olyan visszajelzések érkeztek, amelyek szerint egyes műtrágyát tartalmazó dobozok fülei leszakadtak, ezek többnyire az 5 kg-os kiszereelésű dobozokat érintették.

2008. február 4-én a felperes leszállította az alperesnek a még raktáron lévő 61.815 db dobozt, ám azokat az alperes nem fogadta el, hanem visszaküldte a felperes által kiállított számlával együtt, a két számla ellenértékét, bruttó 737.856 forintot és 4.851.417 forintot nem fizette meg.

A felperes a kereseti kérelmében az alperes kötelezését kérte 5.589.273 forint vállalkozói díj, ennek 2008. február 26-tól számított késedelmi kamatai, valamint a perköltség megfizetésére.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a perköltségei megtérítését kérte. Az alperes a felperes hibás teljesítésére és a hibás teljesítésen alapuló elállási jogára hivatkozott. Előadta, hogy az első szállítmány nem felelt meg a mintának, majd a kijavított termék sem. A dobozok zárhatósága csak ragasztással volt megvalósítható, kibontás után viszont a doboz a feltépett ragasztás miatt már nem volt visszazárható. A hiba döntően az 5 kg-os dobozokat érintette, de a kisebb dobozoknál is előfordult. Az egységes kialakítás miatt az 5 kg-os kiszereelésű dobozok alkalmatlansága miatt nem érdeke a kisebb dobozok elfogadása sem. A kijavított terméket csak azzal fogadta el, hogy amennyiben a termékek a piacon beválnak és a csomagolásra nem lesz panasz, akkor küld további megrendelést. Az alperes másodlagosan a Pkt. 306. § (2) bekezdésére hivatkozott és előadta, hogy a felperes a kijavítást nem megfelelő időre végezte el, mivel a dobozokban

fűműtrágyát tárolt, amely szezonális termék. Utalt arra, hogy az alperesnél érdekműlás állt be.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperestől származó 2007. február 13-i megrendelés elfogadásával a felek között szállítási és vállalkozási elemeket egyaránt tartalmazó szerződés jött létre. Az alperes a meghatározott számú műtrágyás dobozt megrendelte, ezt a felperes legyártotta és az alperes részére szállította. A felek írásban a szállítás időpontját nem határozták meg, a felperes 2007. február 13-i elektronikus levele tartalmazta, hogy az árút a felperes negyedévnél hosszabb időtartamban nem raktározza és a vételár is így lett kialakítva.

Az elsőfokú bíróság tényként rögzítette, hogy az első szállítmányban a 5 kg-os dobozok nem feleltek meg az előzetes mintának, Cs. T., S. N. tanúvallomása, illetve V. Cs. (felperesi alkalmazott) elektronikus levele ezt igazolja. A 2008. február 4-i szállítmány alappal történő visszautasítását azonban az alperes nem tudta igazolni, ezzel kapcsolatos előadása ellentmondásos volt. Az alperes először arra hivatkozott, hogy a szállítmányt nem rendelte meg, majd arra is, hogy a dobozok leszállításakor elállt a szerződéstől az alperesi szavatossági igény késedelmes teljesítése és a felperes szerződésszegése miatt.

Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az alperes eleve 100.000 dobozt rendelt meg. A megrendelések és az elektronikus levélváltások anyaga nem támasztja alá azon alperesi hivatkozást, hogy a február 4-i szállításra csak külön megrendelés esetén kerülhetett sor. Az, hogy a felek a szállítások időpontját nem határozták meg, nem jelenti, hogy a szerződésben meghatározott mennyiségre ne jött volna létre a szerződés. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 280. § (1) bekezdésének a) pontjára és az egyidejű teljesítés követelhetőségére utalt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperes a piac értékítéletétől függő megrendelésekre vonatkozó előadását nem tudta bizonyítani, és azt sem, hogy a felek a második tétel leszállítását egyezően a hivatkozott piaci tesztől tették volna függővé. A felek a dobozok megfelelő teherbírásában megállapodtak, azonban az alperes által hangoztatott visszazárhatóság kikötését az alperes nem bizonyította, de a dobozok visszazárhatóak voltak, így a dobozok mindkét követelménynek megfeleltek. Az első szállítmányban lévő dobozok terhelhetősége nem volt megfelelő, de ezek kijavítását a felperes elvégezte és azt alperes elfogadta. A perben a felek nem kértek szakértői bizonyítást. Az alperes védekezése egyébként nem a terhelhetőséggel, hanem a visszazárhatóság hiányával volt kapcsolatos. A periratokhoz csatolt dobozok hajtogatás révén visszazárhatóak, tetszés szerint akár sík lappá is alakíthatóak. A doboz kinyitása csak abban az esetben jár a fül eltépésével, ha a doboz füleit egymással összeragasztják. A felperes ragasztás nélkül szállította a dobozokat, a ragasztást az alperes saját önszántából végezte el, ezzel maga szüntette meg a doboz azon tulajdonságát, hogy állagsérelem nélkül nyitható, majd újból zárható legyen. Az alperes ezt a magatartását nem róhatja a felperes terhére. A doboz

rendeltetésszerű használata mellett a dobozt a fülénél fogva felemelik és nem lefelé nyomják, így a fül lefelé nyomása esetén a doboz kinyílása a nem rendeltetésszerű használatnál előforduló hiba. Sikertelen maradt az alperes részéről a felperesi hibás teljesítés bizonyítása is. Az alperes az első szállítmányt átvette, azt felhasználta, így a Ptk. 306. § (1) bekezdésének b) pontja és a 316. §-a értelmében elállásának, illetve a szerződésszegéssel összefüggő igény érvényesítésének nincs helye.

Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a felperes kijavította az első szállítmányt, és amennyiben annak javításával késedelembe esett volna, azt az alperes jelezte volna, de erre a perben adat nem merült fel. A felperes által 2007. áprilisában leszállított dobozokba csomagolt műtrágyát még 2008. év folyamán is árulták, tehát tartós termékekről van szó, késedelmes szállítás miatt érdekmúlás nem merülhetett fel. A felperes a javítási kötelezettségének tehát eleget tett, így az alperes nem állhatott el a szerződéstől. Az alperesnek egyébként az átvételtől számított 8 nap alatt kellett megkezdeni a minőségi vizsgálatot és azt és elvégezni az ahhoz szükséges idő alatt, majd a minőségi hibát haladéktalanul közölni a szavatossági igény megjelölésével. A kijavított termékek átvételét követően az alperes semmilyen kifogást nem közölt, így a kijavítást elfogadottnak kell tekinteni. Mindezek alapján az alperesi elállásnak jogszabályi alapja nem volt. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 280. § (1) bekezdésének a) pontjára, a 302. §-ára, a 379. §-ára és 389. §-ára alapítottan a felperes által érvényesített tőkeösszeg és a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése alapján késedelmi kamat, valamint a Pp. 78. §-a alapján perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a rendelés csak 80.000 db dobozra vonatkozott és a felek megállapodása is ennyi dobozra jött létre, a maximum negyedévig történő raktározás kikötése nem vált a szerződés részévé. Az alperesnek viszont joga volt arra, hogy a dobozokat maximum havi egy lehívással hozza el, ilyen lehívást azonban nem közölt. A Ptk. 305. §-ára és 380. §-ára hivatkozva megismételte azt az előadását, hogy a felek megállapodása szerint a kijavított termékek egy részét az alperes átveszi, de csak akkor fogadja el, ha a piac visszaigazolta annak alkalmasságát, terhelhetőségét és visszazárhatóságát. A reklamációk miatt az alperes nem fogadta el a szerződés teljesítéseként a javított termékeket. A ragasztás tényére tekintet nélkül a dobozok nem visszazárhatóak, az 5 kg-os dobozok hibásak. Az alperes utalt vásárlói szokásokra, illetve arra, hogy a felek korábbi tárgyalásaként az eredeti mintától eltérő dobozok leszállítása után a felperesnek változtatnia kellett volna vagy a konstrukción, vagy az alapanyagon, de ezt a felperes nem tette meg. Az elsőfokú bíróságnak az alperes által bejelentett tanú előadását el kellett volna fogadnia, összességében az alperes elállását jogszerűnek kellett volna tekinteni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A Ptk. 213. § (1) bekezdése értelmében a szerződés jelenlévők között abban az időpontban jön létre, amikor az ajánlatot elfogadják, távollévők között pedig akkor, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik.

A 2007. február 13-i és február 15-i telefax, illetve e-mail alapján az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a szerződés a felek között 100.000 darab dobozra jött létre, ezt korábban az alperes sem vitatta.

A Ptk. 305. § (1) bekezdése értelmében olyan szerződés alapján, amelyben a felek kölcsönös szolgáltatásokkal tartoznak, a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. A (3) bekezdés szerint a kötelezett hibás teljesítésért felelősséggel tartozik (kellékszavatosság).

A Ptk. 306. § (1) bekezdése értelmében hibás teljesítés esetén a jogosult

a) elsősorban - választása szerint - kijavítást vagy kicserélést követelhet, kivéve, ha a választott szavatossági igény teljesítése lehetetlen, vagy ha az a kötelezettnek a másik szavatossági igény teljesítésével összehasonlítva aránytalan többletköltséget eredményezne, figyelembe véve a szolgáltatott dolog hibátlan állapotban képviselt értékét, a szerződésszegés súlyát, és a szavatossági jog teljesítésével a jogosultnak okozott kényelmetlenséget;

b) ha sem kijavításra, sem kicserélésre nincs joga, vagy ha a kötelezett a kijavítást, illetve a kicserélést nem vállalta, vagy e kötelezettségének a (2) bekezdésben írt feltételekkel nem tud eleget tenni - választása szerint - megfelelő árleszállítást igényelhet vagy elállhat a szerződéstől. Jelentéktelen hiba miatt elállásnak nincs helye. A (2) bekezdés szerint a kijavítást vagy a kicserélést - a dolog tulajdonságaira és a jogosult által elvárható rendeltetésére figyelemmel - megfelelő határidőn belül, a jogosultnak okozott jelentős kényelmetlenség nélkül kell elvégezni. A (3) bekezdés értelmében ha a kötelezett a dolog kijavítását megfelelő határidőre nem vállalja, vagy nem végzi el, a jogosult a hibát a kötelezett költségére maga kijavíthatja vagy mással kijavíttathatja.

A Ptk. 320. § (1) bekezdése szerint aki szerződésnél vagy jogszabálynál fogva elállásra jogosult, e jogát a másik félhet intézett nyilatkozattal gyakorolja. Az elállás a szerződést felbontja.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg a tényállást és azt, hogy a megrendelt 100.000 db-os mennyiséget illetően a felperesnek kötelezettsége volt azt legyártani, az alperesnek pedig kötelezettsége volt átvenni a szállítás idejében történő részletes megállapodástól függetlenül. Az alperes az első szállítmány hibáját jelezte, és a felperes a kellékszavatosság körében eleget tett javítási kötelezettségének, a dobozok megerősítése megtörtént, ezzel kapcsolatban

további alperesi kifogásra vonatkozó bizonyítékot az alperes nem nyújtott be. Az alperes olyan konkrét határidőt nem jelölt meg és nem igazolt, amely határidő a Ptk. 306. § (2) bekezdésén alapult és letelt volna, illetve amelyhez kapcsolódó felszólítás megtörtént volna. Ezen túlmenően az alperesi előadás ellentmondásos volt abban is, hogy mikor következett be az alperesi elállás. Az alperes a Ptk. 320. § (1) bekezdésében meghatározott, az elállás okát és jogcímét feltüntető, a felpereshez címzett nyilatkozatot nem csatolt, de ilyenre konkrétan nem is hivatkozott.

Helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja abban is, hogy az alperes az általa megjelölt, a piac értékítéletétől függő szerződésmódosítási tartalmat bizonyítani nem tudott. A bírói gyakorlat szerint (pl.: EBH.2002.745) nem alkalmazhatók a jogosult érdekmúlásának a jogkövetkezményei akkor, ha a kötelezett nyomban elismeri a hibás teljesítést és rövid időn belül kijavítást vállal.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 239. §-a alapján az eredménytelenül fellebbező alperes a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeit maga viseli és köteles a felperes részére a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíjat mint másodfokú perköltséget megfizetni.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2010. január 28.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke
. Molnár József s.k.
előadó bíró

Dr. Sándor Ottó s.k.
bíró